

Yusif NƏĞMƏKAR

Mənim şeirlərimin adı Yusifdir

Unutduğum yaddaşımı, Adaşımı şeirlərim. İdrak şamlarını yandıran Odum şeirlərimdə. Şəxsimi andıran adım şeirlərimdə - Mənim şeirlərimin adı Yusifdir. Məndən sonrakı varlığım, Bədbəxtliyim, bəxtiyyarlığım. Məndəki mən külliyyatım, Bir də mənim olmayıacaq mən həyatım şeirlərimdə - Mənim şeirlərimin adı Yusifdir. Bu adı Yuxularımda butam verib, Yaradanım, Anam verib, Atam verib. Mənim şeirlərimin adı Yusifdir. Mənim şeirlərim düyünlənmiş alınlarda açılısı sırrımdır. Kənlümün atəşindən qələmimin ucuna süzülən heca-heca, uca-uca Vərəq sinələrin Üz ağlığına düzülən inci alın tərimdir. Bəzən dözülməyən, Bəzən dözlən öz dərdi-sərimdir. Onunla öz sözüməm, Onunla bütün özüməm. Mənim şeirlərimin adı Yusifdir. Dolum, Ulum, Doğru yolum, Doğru olum... Hərarətinlə günəş şerim, Yağmurunla bulud şerim. Düşünürkən, istəsən, ləp məni unut, şerim. Təki adının doğrusu adımı doğrult, şerim - Mənim şeirlərimin adı Yusifdir.

Gözləyir...

Ənginlikdə əriyən
səyyarə kimi

axıb getmişən;
Sanma ki, yolun
Xoşbəxt fəza gözləyir...
Pilot yuxulayan
təyyarə kimi
Sevgimin radarlarından itmişən;
Səni qəza gözləyir...

Göy sözü

O göylər - pənah qalamız,
Ay, Ulduz, Gün - nur talamız.
Bu ah - yerdən göyə qalxan -
Göylərdən gələn bələmiz...

Uçan qara əlçim bulud,
Çəkən səqfə köçün bulud.
Soyudammaz təbimizi
Bir yanıqlı içim bulud.

Karvan kabus çəhlimlənən,
Səma döşə lehimlənən,
Çöl çatının cedarına
Yağmur qəlbə rəhmlənən...

Üzə düşən Ay üzüdü,
Ağlayan bulud gözüdü.
Ulduz axıb düşməz yerə,
Düşən göylərin sözüdü...

Gecə yağışı

Suvarıb sinəsi yanmış bulağı,
Gecə, nə qəribə yağış yağıdır?!
Üşüdüb ehmalca dərəni, dağı,
Bir nida göndərir, çağrış yağıdır...

Bu yağış quruyub oda batmışdı;
Göylərdən buludun qoxusu gəlmir...
Allahın gündüzü harda yatmışdı,
Axşam oyanıbdır, "yuxusu" gəlmir?!

İsladır qaranlıq çöl-düzlərini,
Quşu da yuvadan uçmağa qoymur.
Özü yumub sixir nur gözlərini,
Gecənin gözünü açmağa qoymur.

Özündən süzülür bu yağış elə,
Sübən qucağına bir pak dan verir.
Özündən üzülə-üzülə belə
Bitir son damcısı, yağış can verir.

Bir payız gecəsi, bir yaz, qış elə
Zaman da süzülür an verə-verə.
Özündən üzülür bu yağış elə,
Torpağa can verir can verə-verə.

Özündən üzülür, özünü üzmür,
Gecənin gözündən süzülən yağış.
Gecə dözüb susur, dinəndə dözmür,
Dözülməz, dərd olur, dözlən, yağış...

* * *

Çekdiyim ahlardan
dolmuş buludlar;
Mənim fəryadlarım olmuş
buludlar.
Onunçun baharlar, payızlar,
qışlar
Bu göz yaşlarımdır -
narın yağışlar...

Sevgi və qorxu

Nə var qorxudan sonra?!
Nə var sevgidən irəli?!
Bir əli qorxudur həyatın,
Sevgidir bir əli.
Qorxu-sevgi arxasında,
Sevgi qorxu öündədir.

Sevgi və qorxu
Bir Allahın adında
bir məna yönündədir.

* * *

Sevgi -
duman dağa hopan kimi
vücudə çökəndə,
Aşiqi tapan kimi
ürəyə dağ çəkəndə
eşqdir.
Bunlar yoxsa,
Bütün sevgilər
Qəlbin oyun meydanına atılan
bir püşkdür...

Üstünə

Dünyada xeyirlə şər var,
Xeyri gəl şərin üstünə.
Məndə bir göy, bir də Yer var,
Biri gəl birin üstünə...

Bir olan cavab ikidi,
O da qoşa əl təkidi.
Sən tapdığın əldəkidi,
Əli qoy sırrın üstünə.

Qövsi-qüzəh söz tacıdı,
Ağ bulud Vurğun saçıcı,
Yağmur da torpaq acıdı.
Tələsir Yerin üstünə.

Tərəzidə çək gücünü,
Hələ bəslə, ək gücünü.
Xirdaca milçək gücünü
Aparma şirin üstünə.

Nə sözün var düşün bəri,
Unutma namusu, ari.
Yavaşca gəl mənə səri,
Yüyürmə şerin üstünə.

Qovsalar da...

Daşı qaldır daşım üstdən,
Daşlaşan nəvan deyiləm.
Boş xəyal, uç başım üstdən,
Mən sənin yuvan deyiləm.

Qəmdən qaşın - əyri kaman,
Fəryad oxun atma, aman!
Yolumu kəsmə, ey duman,
Hər yola rəvan deyiləm.

Mərdlik məktəbindən keçdim,
Etibarına and içdim.
Səxavət yolunu seçdim,
Çörəyi yavan deyiləm.

Yara yumub yar oynatma,
Kasad sözdə var oynatma.
Ürəyimdə qar oynatma,
Hələ qış havan deyiləm.

Sirr doluyam açımmaram,
Yer oğluyam, uçımmaram.
Qovsalar da qaçımmaram,
Qaçanı qovan deyiləm.

Devrilmə

Dünya yetəridir, yetər cahan da,
Bölnər qisməti böldürən kimi.
Hər şey ötəridir, bitər son anda
Payızı dekabr öldürən kimi.

Olacaq öündə yoxdur amanım,
Olanlar başıma gəlib-gedirlər.
Yox olur arxada qalan zamanım,
Məndən qopan nə var - ölüb-gedirlər.

Məndən qopan güman mənim deyil ki,
Məndən qopan sevinc, kədər də belə.
Qayıdan nə varsa - gedənin ilki,
İlkimdə qalmağım hədərdi belə.

Qəlbin atəşləri sozalib sənər
Xan çınar yarpaqsız lümlüt olanda.
Qönçələr açılıb gülşənə döñər,
Çaylar dəryalaşar ümid olanda.

Bir vaxt getməyimdir bir vaxt gəlməyim,
Devirən dövran da devriləcəkdir.
Madam belədirsa, mənim olməyim
Devrilib, həyata çevriləcəkdir.

Ölüm

Udub cahangirlər səltənətini,
Nə dərddən, nə qəmdən əl çəkdi ölüm.
Zahiri qorxuncdu, bəddi batını,
Zahirdən batınə yol çəkdi ölüm.

Həsərət də, nisgil də qəfil uzanıb,
İllər yorğun düşüb, ömür usanıb.
Alın yazısını, əcəli danıb,
Düşündük ələcsiz xərçəngdi ölüm.

Yanarı söndürmək onun iç üzü,
Qalxanı endirmək məram-devizi.
Yaraşıq adına sürmə əvəzi
Xeyirin gözünə şər çəkdi ölüm.

Bəzən harayında hənir tapmadı,
Meydan sulamağa hünər tapmadı.
Bu yer döşəkçədə bir yer tapmadı,
Yer üstdə altına yer çəkdi ölüm.

Nə cavan tanıdı, nə ahil, yox tək,
Dəf edə bilməyi oluma kömək.
Olan olmayanla olubmuş demək;
Varlığı yoxluğa car çəkdi ölüm.

Aləmlər döndərmiş, dolub-dolanmış,
Qara qətran əli qana bulanmış.
Gerçək dediyimiz dünya yalanmış,
Yalan bildiyimiz gerçekdi ölüm.

Tək olmuram

Çekdiyimi tək çəkirəm,
Çəkənə yedək olmuram.
Gözümüzdə qan-yaş tökürmə,
Gülümsər tütək olmuram.

İki yoldan keçir yolum:
Biri ölüm, biri qalı...
Gərək xəyalımla olum,
Düşünməsəm, pak olmuram.

Tənha orman qalar viran,
Dağlıq olsun, ya da aran.
Sözünün üstündə duran
Zirvəyəm, ətək olmuram.

Məni axtarmayın bu dağda,
Bu düz, bu dərə, bu dağda.
Qoyun tək gəzim bu bağda,
Tək olanda tək olmuram...

* * *

Sıqar kağızında bəyaz günahım,-
Kibrit çöpündəki şimşəkdir çaxan.
İçimə çəkdiyim bir qüllə ahım
Sözün tüstüsüdür təpəmdən çıxan.

* * *

Gözümüz öündə durub canlanan
Gözələ "can" dedik, gah da
"canalan".
Hər kəs yana-yana baxıb yixildi,
Amma yan keçmədi canda can olan...